20/12/2019

Ο πραγματικά Σοφός άνθρωπος

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Σοφία είναι το να ζει κανείς με ευαγγελική «ευ-ταξία», με ευαγγελική «ακρίβεια».

Αφροσύνη πάλι εί-ναι το να ζει κάποιος διασκεδάζοντας ατάκτως, ανα-λώνοντας την ψυχή του σε αμαρτίες και πάθη. Σοφός εκείνος πού χτίζει το οικοδόμημα της ψυχής του στην τήρηση των ιερών εντολών του Ευαγγελίου.

Άφρων είναι εκείνος πού πράττει το αντίθετο. Γιατί όλα όσα οικοδομούνται επάνω στον Ιησού Χριστό αντέχουν σε όλες τις καταιγίδες και φουρτούνες και στα δεινά των πειρασμών, της αμαρτίας, του θανάτου και του διαβόλου.

Ότι πάλι οικοδομείται δίχως Χριστό και ερήμην του Χριστού και ενάντια στον Χριστό, εύκο-λα καταρρέει και συντρίβεται μόλις φανούν οι φουρτούνες των πειρασμών, των αμαρτιών και των παθών, μα κυρίως όταν φανούν ο άνεμος του θανάτου και του δαιμονισμού.

Για μάς τούς Χριστιανούς, τούς φωτισμένους και διαφωτισμένους εν Χριστώ, τα πάντα σε αυτό τον κόσμο έχουν νόημα και αξία εφόσον αποτελούν μέ-σον και οδό

προς την αιωνιότητα. Επειδή εμείς, βλέ-πουμε εκείνο πού δεν φαίνεται και ατενίζουμε το αό-ρατο.

Ρυθμίζουμε όλη μας την ζωή μέσα στον χρόνο με βάση εκείνο πού είναι αιώνιο, το ανθρώπινο με βά-ση το Θεανθρώπινο. Όσο υπάρχει κάτι το αιώνιο μέ-σα στα όρια του χρονικού, συντηρούμαστε με αυτό. Όταν όμως αυτό εκλείπει, το αναζητούμε πέρα από τον χρόνο, στο Βασίλειο του ατελεύτητου και αορά-του. Ατενίζουμε τα πάντα υπό το πρίσμα της αιωνιότητας, δηλ. υπό το πρίσμα του Χριστού, αφού Εκεί-νος είναι ό αιώνιος Θεός και Κύριος.

Ό αγώνας μας είναι ενάντια στους εχθρούς της αιωνιότητας και της αθανασίας μας. Αυτοί είναι: οι α-μαρτίες μας, τα πάθη μας, οι πόθοι μας, τα πνευματικά της πονηρίας (Έφ. 6, 12). Κάθε αμαρτία κλέβει και λί-γη από την αιωνιότητα μας και απονεκρώνει την αθα-νασία μας. Ας μη γελιόμαστε: ή φιλία με την αμαρτία είναι έχθρα με τον Θεό, έχθρα με τον Κύριο και Χρι-στό.

Δίχως την πίστη στον Κύριο και Χριστό, δίχως την αναγέννηση εν Χριστώ τω Κύριο, δίχως την ζωή εν Χριστώ τω Κυρίω ό άνθρωπος είναι και παραμένει εργαστήριο δαιμόνων.

Πώς μπορεί ό άνθρωπος να αποδείξει πώς σήμε-ρα είναι του Χριστού ενώ μέχρι χτές δεν ήταν δικός Του; Δίχως αμφιβολία, με καινές σκέψεις στην θέση των παλαιών, με καινά αισθήματα στην θέση των πα-λαιών, με καινές επιθυμίες στην θέση των παλαιών, με μια λέξη: με καινή ζωή στην θέση της παλαιάς και μάλιστα ζωή ευαγγελική και Θεανθρώπινη.

Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς